

og jeg formoder, ogsaa Regjeringen, at vi vilde se nøie paa, hvad det var for Tilbud, før vi gav os af med dem, og jeg vil gjentage dette nu og snarere stærke min Udtalelse. Det ærede Medlem tager feil, naar han tror, at det er det Spørgsmaal, der har skilt os, om Finantsloven kommer et Stykke længere eller kortere fremad. Nei, det, der har skilt os, er, at det ærede Medlem og hans Benner have ført en Politik, som gik ud paa at ville give en Finantslov til dette Ministerium. Det er en Politik, som vi fra vor Side ikke have villet være med til. Skjelnemærket er, om man følger en Politik, som vil kunne føre til et Forlig med dette Ministerium, eller om man følger en Politik, der kun kan gaa imod Ministeriet. Dette er Skjelnemærket, og ikke, om Finantsloven skal føres til et Stadium af mere eller mindre fremrykket Art. Jeg skal til Slutning sige, at det ærede Medlem skal, med Hensyn til mine Ytringer om Finantslovens Fremme, ikke hengive sig til altfor tidlige Glæder.

Formanden (Høgskro): Det ærede Medlem talte noget længere end en kort Bemærkning egentlig tillod.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Jeg vil blot konstatere, at det ærede Medlem altsaa har anerkjendt Rigtigheden af, hvad jeg har sagt om, at man fra den Side har opgivet Regtelsen af Finantsloven ved 3die Behandling. Samtidig har han faaet Leilighed til at antyde, at Meningen med Finantslovens Behandling fra de Herrens Side skulde være at give den en saadan Form, at den ikke kan blive vedtaget under dette Ministerium. Jeg forstaaer det foreløbig ikke ganske, thi det er ikke saa tydeligt og klart udtrykt, som jeg kunde ønske det, men der kan deri være en Antydning af den rene Stinforhandling. Jeg paaftaar ikke bestemt, at dette ligger deri, men saa meget har jeg dog faaet ud af det ærede Medlems Ord, at jeg tror, at vi maa være forberedte paa fra det ærede Medlems og hans Benners Side at faae Finantsloven forshjnet med Forslag, der ville give Forhandlingen Karakter af Stinforhandling. Hvis min Opfattelse er rigtig, og gaaende ud fra den Forudsætning, vil jeg allerede nu gjentage, hvad jeg fremkom med i forrige Møde, og paa tage al fornøden Reservation for Flertallets Vedkommende imod, at vi skulde ville gaa med til nogen Behandling af Finantsloven, som ikke er en saglig Behandling, og navn-

lig gaa med til Forslag som ere af den Natur, at intet Ministerium, altsaa heller ikke et Venstreministerium, kunde sætte sit Navn under dem. Jeg ønsker at flaa fast en Gang endnu, at vor Finantslovsbehandling er oppositionel men ikke Rummel.

Forsgaard: Jeg skal ikke nu indlade mig paa at forklare mig yderligere, thi det ærede Medlem er en saa stor Kunstner i Diskussionen, at jeg maa bede mig fritaget for at indlade mig nærmere med ham. Derimod tror jeg til Gjengæld at kunne konstatere lige overfor det ærede Medlem, at hvis det er det Partis Mening, for hvilket han fører Ordet, at ville bevilge en Finantslov til dette Ministerium, saa er det et Spørgsmaal, om hans Benner omkring i Valgagitationen ikke have Noget at gjøre med. De ville kun være med til en Finantslov, der er renset ikke alene for alle Provisorier, men overhovedet for al Provisorisme. Nu høre vi derimod, at han vil være med til en Finantslov, som dette Ministerium kan modtage. Det glæder mig, at det er blevet konstateret her.

Holstein: Jeg har dertil kun at svare, at hvad det ærede Medlem har sagt, er ikke sandt; jeg kan ikke sige Andet. Den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har udtalt sig, kan kun faae et saadant Svar. Det ærede Medlem veed, det er blevet sagt tydeligt nok her fra Flertallets Side, at vi ville bevilge en Finantslov uden Provisorier, uden Fæstninger, uden Udgifter af en saadan Art, at de kunne være krænkende for eller en Tilfidsættelse af Folkethingets Ret, en Finantslov, der ovenikjøbet kræver et Udtryk for den fulde Anerkjendelse af Folkethingets Ret, og som bydes, ligegyldigt hvilket Ministerium og uden Hensyn til, hvilket Ministerium der er. Det Ministerium, der bøier sig for denne Finantslov, faar den, og det kan aldrig hindre en virkelig saglig Forhandling med Landstinget. Det er vort Standpunkt. Enhver anden Fortolkning deraf kan jeg kun betegne paa den Maade, som jeg har sagt.

Tauber: Det er det Foredrag, vi nylig hørte af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgkreds (S. Hage), der giver mig Anledning til at tage Ordet. Dette Foredrag indeholder saa mange Overdrivelser, at det maaste ikke behøve Besvarelse, idet det derved har besvaret sig selv, men paa den anden Side haaber jeg ogsaa af den Grund at kunne fatte mig temmelig kort lige overfor det ærede Medlem. Hvad